

Judenrigsministeren (Steel): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, der nu satte sig, at Samlingen af de Forretninger, der høre til Bestyrelsen af Limbebesørgelsen, savnes ikke, men er i Kjøbenhavn, og jeg kan ikke se, at der vilde være vundet saa overmaade Meget ved, at der var en Overbestyrelse paa hvert Sted, naar den ikke skulde have Andet at gjøre end at afgjøre Dissenspunkter; thi man kan jo, som jeg bemærkede før, paa meget kort Tid faae saadanne Afgjørelser, og i den daglige Trafik maa man dog antage, at de Overordnede maa kunne indse Nødvendigheden af at tage hurtige Beslutninger og altsaa at blive enige, dersom det er fornødent; men at løse Spørgsmaalet paa den Maade, at den overordnede Bestyrelse ikke skulde have Ret til at tage Beslutning, naar der ikke kunde blive Enighed, tror jeg ikke vilde være heldigt.

Schlegel: Jeg vilde kun tillade mig et Par Bemærkninger overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg skal begynde med den Udtalelse, at det forekommer mig, at de Grundsaetninger, som Lovforslaget søger at gennemføre, i det Hele ubetinget maa vinde vort Bifald, og at Følgerne deraf ville vise sig overordenlig heldige for Jernbanetrafikken i det Hele. Det ene af de Punkter, jeg vil røre ved, er der allerede blevet rørt ved af andre ærede Talere, nemlig Lønningsforslaget. Jeg maa tilstaa, at jeg egentlig nærmest sympathiserer med de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem, der sidder bagved mig (Bloug). Ved at læse dette Lønningsforslag, tror jeg næsten, at jeg kan sige, at jeg blev glad betvæget, da jeg sammenlignede det med de Forslag, jeg har set blive forelagte af Regjeringen i den samme Session om andre Embedsmænds Lønninger; thi jeg kan ikke tro Andet, end at Ministeriet ogsaa har taget Hensyn til andre Embedsmænds Stilling ved at komme med dette Forslag. Saaledes vide de Herrere, at der er forelagt Forslag om, at Departementsdirektører skulle lønnes med 6,000 Kr., og at de efter en Række Aars Tjeneste skulle efterhaanden kunne naae op til 8,000 Kr., samt at en Generaldirektør skal have et personligt Tillæg af 800 Kr. Det har naturligvis forsaavidt maattet glæde mig at se, at de Kommitterede, som jeg ikke tæn-

ker mig skulle være vigtigere Embedsmænd, skulle begynde med 7,500 Kr., og at deres Løn derefter skal stige med 750 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste og paa denne Maade kunne gaa op til 10,500 Kr., hvilket, som fremhævet af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Bloug), er noget Mere, end hvad Justitiarius i Højesteret har, uagtet vistnok Ingen vil misfjende, at de Fordringer, der stilles til dennes Dygtighed og det Ansvar, han har, i enhverjombhelst Henseende maa staa over det, der kan fordras af disse Herrere Kommitterede. Deraf slutter jeg altsaa, at det tør haabes, at man vil komme til at gaa en anden Vej med Hensyn til andre Embedsmænd i Fremtiden. Men jeg mener ogsaa, at skulde man have nogetjombhelst Haab om at faae gennemført virkelig gode Lønninger, saa maatte det ske nogenlunde paa den Maade, som det ærede Medlem anførte. Jeg kom til at tænke paa et lille Exempel, som jeg selv har havt at gjøre med. Jeg havde i sin Tid den Ære at være Formand for en Lødskommission, der stillede Forslag blandt Andet om, hvorledes Lønningsforholdene skulde være. Der kom da Forslag om, at Overlodjerne for Sjælland og Jylland skulde lønnes med visse Beløb, som man naturligvis troede være nogenlunde anstændige og passende. Smidterid havde jeg den Tro, at nævnte vi nogenlunde ordentlige og gode Gager, vilde de ikke ubetinget kunne vente at faae Mæltallet for sig, thi saa vilde man sige: Skulle vi lønne Overlodjerne saa høit, hvad skulle vi saa gjøre ved alle de andre Søofficerer, saa ville de have ligesaa høit Løn, og satte man paa den anden Side Lønningerne lavt, saa vilde atter de, der ikke gjerne ville have høie Gager, sige: Nu have vi et Præcedens for, at Søofficererne skulle lønnes overordentligt lavt. Man gik da en Vej, som jeg foreslog, og den vakte ikke nogenjombhelst Modsigelse. Man sagde, at Overlodjer skulde lønnes som Kommandører af 1ste og 2den Klasse. Det havde Ingen Noget imod. Deraf slutter jeg, at ved at nævne saadanne Sammenligninger kommer man lettere frem, thi det er naturligt, at man finder, at det skal ordnes saaledes, og at Kampen saa indskrænker sig til Spørgsmaalet om, hvorledes Lønningerne da skulle være for saadanne Stillinger, men ikke dreie sig om, hvorledes de Enkelte skulle